



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacri sacerdotij defensio co[n]tra Lutheru[m]

Fisher, John

Coloniæ, 1525

VD16 F 1240

XXXVI Concludimus ergo his robustissimis scripturis confirmati, unu[m]
esse du[n]taxat idq[ue] co[m]mune omnibus christianis in ecclesia
ministeriu[m] uerbi ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-30878

omnino Paulus in cætū fieri uetuit. Hoc tamen dicit, q̄ om̄
 nis mulier orans aut prophetans, non uelato capite, dehone
 stat caput suū. Sed hoc longe diuersum est ab illo. Neq̄ enim
 ex hoc infertur q̄ liceat ei prophetare. Stat ergo uerbū Pauli
 qui nec sibi nec scripturis contrarius est, Vetat omnino muli
 eribus, ne quid in ecclesia uiris loquant̄, idq̄ dicit lege præscri
 ptū eis esse, & præcepto dei. Quamobrē & ius publice docē
 di uiros, mulieribus penitus ademptū est. Ex quo & liquet do
 cendi ministeriū non esse christianis omnibus commune, Sed
 iam concludentem Lutherum aduertamus.

I. Corin. 11

I. Corin. 14

XXXVI

¶ Concludimus ergo his robustissimis scripturis confir
 mati, unū esse dūtaxat idq̄ cōmune omnibus christianis in ec
 clesia ministeriū uerbi, q̄ omnes loqui & iudicare possunt, &
 omnes audire tenentur. Et quum scriptura aliud ministe
 riū ignoret, querimus ab idolis papisticis unde habeant suum
 ministeriū illud incōmunicabile omnibus. Agite, prodite ui
 ri papenses, ostendite unum iota scripturæ de ministerio ue
 stro. Haftenus ille.

Intelligis (opinor) iam optime lector, q̄ ex nihilo sic attol
 lit suas cristas Lutherus. Abunde liquet ex superioribus mi
 nisteriū pastoz & præsidū, non esse christianis omnibus com
 mune. Sed adhuc non grauabimur aliud irreuincibile testimo
 niū afferre, quo fiat perspicuū neutiq̄ conuenire mulieribus
 ministerium istud.

Docendi mu
nus nō cōpes
tit mulierib⁹.

Constat utiq̄ multas & egregias scēminas dominū Iesum
 secutas fuisse, quæ etiā post ascensionē eius sancte inter ap̄los
 conuersabant̄. Hæ Christi concionibus & publicis & priua
 tis interfuerunt, perspexerunt miracula, sanctissimā eius uitæ
 consuetudinē contemplabant̄. Et tamen quū asciscendus e
 rat alius in ministeriū Iudæ, mulieres ipsas, quæ fuerant alio
 qui præstantissimæ, Petrus exclusit penitus. Sic em̄ in actis ca
 pi. I. tradit̄. Oportet (inquit) ex his uiris, qui nobiscum uersati
 sunt, toto tēpore quo dñs perpetuā uitæ cōsuetudinē egit no
 biscū &c. Manifestū igit̄ est, non potuisse scēminā ad illi⁹ mi
 nisterij sortē assumi, quandoquidē ex uiris hunc oportuisse de
 lectū fieri Petrus tā aperte doceat.

Luc. 8, 23, 24

L

CONGRESSVS TERTIVS

Cernis ergo lector q̄ nihil profecerit hoc impetu Lutherus, quū nondū ostenderit uerbi ministeriū singulis ex æquo conuenire christianis, sed neq; unq̄ poterit. Quoniā si, quod Lutherus conatur, nullū esset in ecclesia ministeriū, quod non in singulos tam uiros q̄ mulieres ex pari competeret, nō exemisset Petrus mulieres in cooptatione Matthiæ, neq; Paulus easdem in ecclesiis loqui toties uetuisset. Sed hac arte, muliercularum gratiam conciliare sibi studuit.

I. Petri. 5 Adde, q̄ Petrus nō solos eos qui presbyteri cōstituti fuissent, admonuisset, ut gregē pascere, sed indiscriminatim id christianos oēs in cōmuni fuisset adhortatus. Paulus etiā quū & ipse Mileti presbyteros ab Epheso cōuocasset, nō dixisset eis peculiariter. Attendite uobis & cūcto gregi, in quo uos spūs sanctus posuit epōs, ad regēdū ecclesiā dei, quā acquisiuit sanguine suo. Si spūs sanctus presbyteris cōmiserit ecclesiā regēdā, palā est & eos ministeriū quoddā habere, quod nō est gregi cū eis cōmune. Neq; unq̄ spūs, inter illos & gregē fecisset discrimen, si nō aliquo ministerio fungerent in gregē, q̄ gregi uicissim in illos fungi non liceret.

Acto. 20 Adiciamus & istud, q̄ quū illius temporis presbyteri, q̄ q̄ per homines manibus impositis ordinarentur, fuissent nihilominus a spiritu sancto constituti, quemadmodum & Paulus hic asseuerat ob regendam ecclesiā, non est dubiū, quin ea, quæ concorditer ecclesiis illi tradiderunt, a spiritu sancto fuisse profecta. Neq; enim credibile est tam celeriter post ipsius spiritus dilapsū, ullum dogma peruersum ab omnibus ecclesiis fuisse receptum.

XXXVII ¶ Testatur equidē Egesippus, Aniceti tēporibus, quem a Petro numerat undecimū, ecclesiā permāsisse uirginē. Cuius uerba si quis forte desyderet, subiungā. Vsq; ad illa tempora (inquit) uirgo munda & immaculata permanfit ecclesia, corruptoribus ueritatis & diuini uerbi temeratoribus, aut nusq̄ omnino extantibus, aut etiā, si qui forte fuerant, in occultis & abditis hiatibus terræ dilitescentibus. Ecce lector nōdum penetrauit in ecclesiā publicus quispiam ueritatis corruptor & diuini uerbi temerator.

Q̄ diu mālē
rit ecclia in
contaminata.